

njim pa so korakali v dolgi vrsti po dva in dva sami nedolžni otroci, blede, suhi in oslabei. Iz njihovih ust je donel glas: »Kyrie, eleison! Gospod, usmili se!« Sprevod se bliža cesarjevemu šatoru. Vedno glasneje, vedno bolj vroče donijo otroški klici: »Kyrie, eleison! Gospod, usmili se!« Cesar ne strpi v šatoru. Ven pride in gleda na otroške vrste s solzami v očeh. In ko malčki stoje pred njim, ko svoje nedolžne roke proseč in ihteč dvigajo k njemu in njih velike, modre oči v solzah se topeč zro vanj, se cesarjevo srce omehča. Potolažen je. Nič več se ne srdi, nič več ne grozi s kaznijo. Radi prošenj in pokore nedolžnih otrok odpusti upornemu mestu in mu nakloni popolno pomiloščenje. — Otroci! Z gorečo molitvijo in z malimi vsakdanjimi žrtvami tolažite v svetem postnem času užaljeno in potrto Jezusovo srce. Radi pohitite pred božji tabernakelj, pogosto prejemajte zadostilno sveto obhajilo, da se Jezus usmili ubogih, nesrečnih ljudi. Vaše življenje v tihih postnih dneh bodi kakor en sam ponižen pa iskren klic: »Kyrie, eleison! Gospod, usmili se! Usmili se zlasti onih, ki Te ne poznajo!«

Vaša ljubezen bo razveselila božje Srce. Jezus se bo usmiljen ozrl na nas, na naš slovenski narod, na vso našo lepo domovino. Ozrl se bo na nas in nas bo blagoslovil. Z velikim veseljem in z iskreno hvalenostjo bomo tedaj obhajali Evharistični kongres.

A. Košmerlj.

Mladi kapelnik.

*Tonček naš je pevovodja:
ptičkom v kletki dirigira
s tenko palico in v note
prav učeno se ozira.*

*Pesem krasna se razlega
čez doline in planine, —
srcem žalostnim prepeva
o mladosti, ki ne mine.*

Mirko Kunčič.